

“Θα γίνει κάτι στην ζωή σου, αλλά θα περάσει χωρίς να το πάρεις χαμπάρι”

/ [Γνώμες](#)

«Το 1987 είχα επισκεφτεί για πρώτη φορά το Άγιον Όρος, γιατί είχαν αρχίσει μέσα μου έντονες πνευματικές ανησυχίες, και πήγαινα σε Μοναστήρια και ήθελα να συζητώ με γέροντες μοναχούς. Κάποιος συγγενής που είχε νοσηλευτεί στην Πολυκλινική Αθηνών μου μίλησε για τον Γέροντα Πορφύριο, πως είναι αγία μορφή και πως είναι διορατικός, διότι και του ίδιου του αποκάλυψε κάτι κρυφό του.

Επίσης πως έδειχνε πολλή αγάπη στους ασθενείς, τους παρηγορούσε, τους φρόντιζε, τους εξομολογούσε και όλος ο κόσμος εκεί τον αγαπούσε πολύ. Έτσι ο συγγενής μου αυτός μας παρακίνησε να τον επισκεφτούμε στο Μήλεσι.»

«Ήταν τέλη Οκτωβρίου 1989 (Παρασκευή ή Σάββατο), όταν πήγα στο Μήλεσι μαζί με έναν φίλο μου. Ήμουν τότε φοιτητής στην ΑΣΟΕ. Όταν φτάσαμε, είδαμε πάρα πολύ κόσμο να περιμένει και απογοητευτήκαμε. Βγάλαμε μια αναμνηστική φωτογραφία και σε λίγο μία μοναχή είπε: «Είπε ο Γέροντας, τα παιδιά που ήρθαν από το μακρινό νησί να περάσουν πρώτα». Εμείς δεν σηκωθήκαμε, διότι πιστεύαμε πως κάποιοι άλλοι θα είναι αυτοί. Αφού το επανέλαβε η μοναχή και κανείς δεν σηκωνόταν, σηκωθήκαμε εμείς, ρωτήσαμε αν είναι κάποιος άλλος και τελικά μπήκαμε μέσα, διότι μόνο εμείς είχαμε έρθει αεροπορικώς από νησί (Κάρπαθο).»

«Τα χέρια του ήταν καλυμμένα με πανιά και, όταν σκύψαμε να πάρουμε την ευλογία του, τα τράβηξε. Μας μίλησε για τρία πράγματα· για την αγάπη, για την ταπείνωση και ότι πρέπει κάθε Κυριακή να εκκλησιαζόμαστε. Σε μένα είπε: «Πρόσεξε, πρόσεξε, πρόσεξε, γιατί θα ταλαιπωρηθείς πάρα πολύ με την υγεία σου. Όμως θα πας έως τα γεράματα, θα υποφέρεις, αλλά θα τα καταφέρεις». Και λίγο αργότερα, μου είπε:

- Θα γίνει κάτι στην ζωή σου, αλλά θα περάσει χωρίς να το πάρεις χαμπάρι.
- Τι θα είναι; αρρώστια θα περάσω; Τον ερώτησα.
- Όχι, όχι, είσαι τυχερός, θα γλυτώσεις ... »

«Όταν σηκωθήκαμε να φύγουμε, γύρισα ανήσυχος και τον ξαναρώτησα τι θα είναι αυτό; Ήταν εμφανής η αγωνία μου. Μου απάντησε: «Με αεροπλάνο έχει σχέση. Θα γλυτώσεις, θα σταθείς τυχερός ... φύγε, φύγε τώρα».

«Στις 5 Φεβρουαρίου 1991, που ήμουν δόκιμος Αξιωματικός στην Πολεμική Αεροπορία, είχε προγραμματιστεί μία πτήση με C130 από Ελευσίνα για Χανιά και μετά Ηράκλειο για λόγους άσκησης. Ξαφνικά, και ενώ ήμουν να πετάξω και εγώ, αλλάζει το πρόγραμμα και ο Επισμηναγός με φωνάζει και μου λέει: «Δόκιμος; πάρε, διάλεξε πέντε σμηνίτες και βγάλτους από την λίστα επιβίβασης. Εσείς δεν θα έρθετε μαζί μας». Το αεροσκάφος θα πήγαινε πρώτα στον Βόλο, από όπου κανονίσανε να παραλάβουν και έξι άτομα (σμηνίτες), και μετά θα φεύγαν για Χανιά και Ηράκλειο.»

«Στεναχωρέθηκα πολύ, διότι μετά την άσκηση στην Κρήτη θα έφευγα για Κάρπαθο, για την ιδιαίτερη πατρίδα μου. Διάλεξα πέντε σμηνίτες με κριτήριο να είναι από παραμεθόριες περιοχές. Ωστόσο άμεσα έκανα ενέργειες να συμπεριληφθώ και εγώ στην πτήση. Μίλησα ιδιαίτερα και παρεκάλεσα τον Επισμηναγό, ιπτάμενο Κυβερνήτη του C130 κ. Μπίνια Ιωάννη. Λυπημένος, όμως, είδα το αεροσκάφος να φεύγει.»

«Ήταν χειμώνας και είχε πολλή κακοκαιρία (χιόνια, ομίχλη...). Ο Κυβερνήτης ήταν πολύ έμπειρος – έκανε τουλάχιστον δύο φορές την εβδομάδα επί χρόνια αυτήν την πτήση. Όμως υπερεκτίμησε τις δυνατότητές του και επεχείρησε να ακολουθήσει έναν συντομότερο δρόμο και λόγω ομίχλης τελικά έπεσε στο όρος Όφρυς στην Εύβοια. Δυστυχώς όλα τα συνεργεία αναζήτησης του C130 αδυνατούσαν να το εντοπίσουν λόγω πυκνής ομίχλης. Το βρήκαν μετά από τέσσερις ημέρες στο σημείο πτώσης του.»

«Συνολικά 63 νεκροί, 57 σμηνίτες και 6 μόνιμοι (Αξιωματικοί και υπαξιωματικοί). Όσοι είχαν επιζήσει μετά την πτώση βρέθηκαν καταφαγωμένοι από τα τσακάλια. Δεν έζησε κανείς.»

«Η στρατιωτική υπηρεσία μας έδωσε από ένα μήνα άδεια αναρρωτική και επισκεπτόμασταν το 251 ΓΝΑ (Γενικό Νοσοκομείο Αεροπορίας) για ψυχολογική υποστήριξη. Κάθε χρόνο τέτοια μέρα, 5 Φεβρουαρίου, τηλεφωνιόμαστε εμείς οι έξι που την τελευταία στιγμή βγήκαμε από την πτήση και θυμόμαστε το θλιβερό γεγονός. Εγώ ιδιαίτερα θυμάμαι τον άγιο Πορφύριο, που δύο χρόνια πριν είχε «δει» με την Χάρη τα γεγονότα αυτά.»

«Όλο το βάρος της ευθύνης έπεσε στον ελεγκτή εναέριας κυκλοφορίας στον Βόλο κ. Ι. Τ. Όλοι οι συγγενείς των θυμάτων τον βρίζανε στα δικαστήρια. Τελικά την ημέρα που βγήκε η αθωωτική απόφαση για αυτόν, εκείνος αυτοκτόνησε. Ήταν το 64ο θύμα αυτού του δράματος».

Πηγή: **(Μαρτυρία Μπέρτου Ιωάννη, Οικονομολόγου από τα Πηγάδια Καρπάθου, Από το βιβλίο : «Ο Όσιος Πορφύριος (Μαρτυρίες- Διηγήσεις- Νουθεσίες) ». Α ' Μαρτυρίες. Έκδοση «Ενωμένη Ρωμηοσύνη » σελ. 132-135)**